

ВИКЛИКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕПОХИ

Мирний Є.В.

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Пилипенко С.Г.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені

Петра Василенка

(61050, Харків, вул. Артема, 44, каф. ЮНЕСКО, тел. тел. (057)716-41-56)

E-mail: kntusg_unesco@mail.ru

Прогрес є рухом уперед, і те, що раніше було недосяжним, з часом перетворюється на повсякденність, навіть повинність, як-от грамотність, освіченість. На перший погляд, це відповідає вимогам сьогодення. Раціоналізація сучасного світу віддзеркалює процеси технологізації та інформатизації, які постають його характерними рисами. Але цей прогрес не обмежується виключно техніко-технологічними аспектами. Вплив на духовність набагато сильніший, ніж ми можемо собі уявити. Виникає питання: «Чи дійсно користь від сучасних інновацій виправдовує ту шкоду, якої зазнає людська духовність?».

У ХХІ столітті володарюють технології та інформація, трансформували любов у зручність, освіту в обізнаність тощо. Книги, самоосвіта, живе спілкування не є популярними, затребуваними. Вони постають автохтонними. І як наслідок – відбувається пригнічення фантазії, зацікавленості, інноваційного потягу тощо. Дехто може заперечити. Дійсно, Інтернет відкриває нові можливості перед сучасною людиною, а екранна культура досить непогано змальовує/утворює картини світу. Так чому ж за таких можливостей відчуття парадоксальності буття змушує дослідників звертатися до проблеми сучасної людини?

Як виявилось, інформаційне суспільство не пододало вірусу деперсоналізації індивіда, а свобода теж набуває своєрідного звучання. Вільний доступ до Інтернет-ресурсів, а також бажання позбутися почуття ізоляції та самотності перетворюється на Інтернет-залежність. Питання пошуку інформації замінюється на проблему її забування (Е. Тоффлер «Третя хвиля»).

Сучасна культура намагається створити уявлення про «дивовижність і унікальність» кожної людини, сприяючи при цьому розчиненню їх почуттів у вирі бажань і наявних технологічних можливостей. Із власника почуттів ми стаємо просто їх торговцями. Це радикально змінило думки людини про її життя, про те, що повинно визначати сенс її існування. Та чи потрібна думаюча людина у світі, де постають питання про створення штучного інтелекту? Чи людина поступово втілює нову модель споживача, насамперед, інформації без її критичного осмислення?